

# Afwijkend voedselzoeken

bij Kleine zwanen

(*Cygnus bewickii*)

Het is bekend, dat Kleine zwanen (*Cygnus bewickii*) langs onze kusten van het IJsselmeer hun voedsel zoeken door met hun poten de zandbodem om te woelen en met de snavel de blootgekomen worteltjes van het fonteinkruid uitrukken en verorberen.

Hierdoor ontstaan de bekende zwanenkuilen, die een middellijn kunnen hebben van 1 meter en een diepte van 75 cm.

Wanneer de uiterwaarden van sommige rivieren in de herfst onder water lopen, gebeurt het wel, dat groepen van deze soort zich op het water zetten en met hun lange halzen het onder water bevindende gras op de bodem van het door overstroming ontstane „meer” danig afgrazen!

Rondom Meppel kan men dat bijna iedere herfst zien gebeuren!

Toen in Januari van dit jaar de Biezenpolder bij Genemuiden bijna geheel onder water stond, zaten daar eveneens enkele honderden Kleine zwanen te „grondelgrazen"! Bij onderzoek ter plaatse, toen de polder weer drooggevallen was, bleek ons, dat ze ook hier slechts gegraasd hadden. Zwanenkuilen waren er niet te vinden!! Zaterdagmiddag 5 Maart 1955 bevonden zich gedurende ongeveer twee uur 9 Kleine zwanen op de zgn. Meente (gemeenschappelijke weide) nabij Genemuiden, al grazende, zoals ganzen dat plegen te doen. Er waren twee jonge vogels onder. Stellig is dit voor Kleine zwanen afwijkende voedsel-zoeken een gevolg van de langdurige winterperiode, die we meemaakten. Daar ik dit zelfde verschijnsel op het laatst van de vorige winterperiode (1954) waarnaam, leek het mij goed hier eens de aandacht op te vestigen.

Voor de instandhouding van de soort zou het van belang zijn, wanneer ze deze nieuwe methode van voedselzoeken bij strenge winters tot een gewoonte ging maken. Als het water toegevroren is, zou dit het gemis aan fonteinkruidwortels enigszins kunnen compenseren.

A. TIMMERMAN